

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ: ΛΑΤΡΕΙΑ: ΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΗ.

Ἡ θεὰ οἰκογενεῖας εὐτάκτου, εὐπρεποῦς, ὁμο-
νοῦσης καὶ ἀγαπωμένης εἶναι θέαμα ὥραϊον, ἐντυ-
πωτικὸν καὶ θελκτικόν· ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις ἡ προσ-
γινόμενη εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ τῆς θεᾶς οἰκογενεῖας εὐσεβοῦς ἐνασχολουμένης
εἰς τὴν οἰκογενειακὴν λατρείαν, ὅπως φαίνεται εἰς
τὴν προκειμένην εἰκόνα, ὑπερβαίνει πᾶσαν ἄλλην
ἐντύπωσιν, καὶ κάμνει τὸν ἄνθρωπον ν' ἀνέρχεται
ἀκουσίως ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἡ οἰκογενειακὴ λατρεία, ὅταν ἐκτελεῖται
καθὼς πρέπει, διαχέει τὴν ἐπιρροήν της καθ' ὅλον
τὸν οἶκον, ἰδίως ὅμως ἐπηρεάζει καλῶς τὰ τέκνα.
Διὰ τῆς οἰκογενειακῆς λατρείας ἕκαστον τέκνον
αὐξάνει μὲ τὴν συναίσθησιν, ὅτι ὁ Θεὸς πρέπει νὰ
τιμᾶται εἰς πᾶν πρᾶγμα, ὅτι καμμία ὑπόθεσις
εἰς τὴν ζωὴν ταύτην δὲν δύναται νὰ εὐδοθηῖ
ἄνευ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἡ ἐργασία τῆς ἡμέρας ἡ
ἡ σπουδὴ θὰ ᾔσαν ἀπροστάτευτα καὶ τρόπον τινα
βέβηλα ἄνευ τοιαύτης τινὸς ἀφιερώσεως εἰς τὸν
Θεόν.

Ἡ οἰκογενειακὴ λατρεία, ἡ ὁποία γίνεται ὀρθῶς
καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐμφυτεύει καὶ διεγείρει εἰς
τὰς καρδίας τῶν τέκνων, τὸ συναίσθημα τῆς
ἐξαρτήσεώς του ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καθήκοντος
τοῦ νὰ σέβηται, ὑπακούῃ καὶ ἀγαπᾷ αὐτόν, καὶ
τῆς ἀνάγκης καὶ ὠφελιμότητος τῆς προσευχῆς
καὶ τῆς εὐχαριστίας.

Ἐνῷ ἡ οἰκογένεια κύπτει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
σπκνίως δύναται νὰ εὐρεθῇ υἱὸς ἡ θυγάτηρ, τοῦ
ὁποίου τὴν προσοχὴν δὲν ᾔθελε πρὸς στιγμὴν
ἐπισύρει ἡ προσευχὴ καὶ δέησις τοῦ πατρὸς. Μικραὶ
ἐντυπώσεις, ἂν καὶ διαβατικαί, γίνονται τοιου-
τοτρόπως εἰς τὸ πνεῦμα τῶν παιδιῶν καὶ μὲ τὸν
καιρὸν αὐξάνουσαι κάμνουν αὐτὰ εὐσεβεῖς ἄνδρας
καὶ γυναῖκας, ἀγαθοὺς πολίτας καὶ καλοὺς γονεῖς.

Ἡ ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν καὶ σφαλμά-
των τῆς οἰκογενεῖας, ἡ εὐχαριστία διὰ τὰ ἀγαθὰ
τῆς θεᾶς Προνοίας καὶ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα
κάμνει εἰς τὸν Θεὸν εὐσεβὴς οἰκοδεσπότης, παρέ-
χονται ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῆς οἰκογενεῖας, ἕκα-
στον δὲ μέλος αὐτῆς θὰ συναισθάνηται, ὅτι εἶναι
ἀντικείμενον τῆς προσευχῆς τοῦ πατρὸς, ἡ δὲ
καρδία του διὰ τῆς θεᾶς εὐλογίας θὰ αἰσθανθῇ
ἐπὶ τέλους ἀγάπην πρὸς τὴν προσευχὴν καὶ τὴν
ἀνάγκην τοῦ νὰ προσεύχηται κατ' ἰδίαν.

Ὅσον εὐχάριστος καὶ ἂν ᾔηται ὁ οἶκος καθίστα-
ται δεκάκις εὐχαριστότερος διὰ τῆς οἰκογενεια-
κῆς λατρείας. Ἡ πατρικὴ καὶ μητρικὴ ἐστία ἔχει
βεβαίως τὰ φυσικὰ τῆς θέληγτρα, ἀλλ' ὅταν

στερῆται θρησκευτικῶν ἀναμνήσεων εἶναι ὀλιγό-
τερον ἀγαπητὴ καὶ ἐπιθυμητὴ· τοιαύτας δὲ
θρησκευτικὰς ἀναμνήσεις τίποτε ἄλλο δὲν δύναται
νὰ διατηρήσῃ εἰμὴ ἡ οἰκογενειακὴ λατρεία.

Ῥίψατε ἐν βλέμμα εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα·
εἰς τὴν σεμνοπρεπῇ στάσιν καὶ ἀκόμη σεμνοπρε-
πεστέραν ἐκφρασιν τῶν προσώπων ὅλων τῶν μελῶν
τῆς προσευχομένης οἰκογενεῖας, καὶ εἶμαι βέβαιος,
ὅτι θέλει κάμει ἀνεξάλειπτον ἐντύπωσιν, εἰς τὴν
μνήμην σας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχη τὰ καλὰ ταῦτα ἀποτελέ-
σματα ἡ οἰκογενειακὴ προσευχὴ εἶναι ἀνάγκη ἡ
Ἁγία Γραφὴ νὰ ἀναγινώσκηται τακτικὰ καθ' ἑκά-
στην εἰς τὴν οἰκογένειαν, οἱ δὲ γονεῖς νὰ ᾔηται
εὐσεβεῖς, ὥστε διὰ τῆς ἐναρέτου ζωῆς των νὰ
παραδειγματίζουσιν τὰς ἀληθείας τῆς Ἁγίας Γρα-
φῆς, τὰς ὁποίας ἀναγινώσκουν.

Ἀπὸ σᾶς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀναγινώσκετε τὰς
λέξεις ταύτας, ἐξαρτᾶται διὰ τῆς χάριτος τοῦ
Θεοῦ ἡ παροῦσα καὶ ἡ μέλλουσα εἰρήνη καὶ εὐ-
τυχία τῶν τέκνων σας. Κάμετε λοιπὸν χρῆσιν τῆς
Ἁγίας Γραφῆς, καὶ θὰ εὐλογῆτε τὸν Θεὸν διὰ
τοῦτο αἰωνίως.

ΔΙΑΤΙ ΠΑΙΔΙΟΝ ΤΙ ΕΠΕΘΥΜΕΙ ΝΑ ΑΠΟΘΑΝΗ.

Πρὸ τινων ἐτῶν προσεκλήθην νὰ ἐπισκεφθῶ
κοράσιον ἑπταετῆς, τὸ ὁποῖον, ὡς μοὶ εἶπον, ἦτο
εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του. Οἱ
γονεῖς του ἐκατοικοῦσαν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς στενὰς
ὁδοῦς. Ὅτε ἐφθασα ἐκεῖ, μία γυνὴ μοὶ εἰδείξε τὸ
μέρος, ὅπου τὸ κοράσιον ἔκειτο, καὶ διευθυνθεὶς
πρὸς αὐτὸ ἐκάθισα πλησίον τῆς κλίνης του.
Λαβὼν δὲ τὴν χεῖράν του, εἶπον, «Τί με ᾔθελες,
ἀγάπη μου;» «Ἐπεθύμουν νὰ σᾶς εἶδω, κύριε,
πρὶν ἀποθάνω,» ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον.

— «Τῷ ὄντι, μέλλεις νὰ ἀποθάνῃς!» εἶπον.

— Μάλιστα, κύριε.

— Καὶ δὲν θέλεις νὰ ἀναλάβῃς;

— Ἐλπίζω ὄχι, κύριε.

— Καὶ διατί τάχα;

— Διότι, εἶπεν ἐκείνη, ἀφότου ἐγνώρισα τὸν
Κύριον Ι. Χριστόν, προσπαθῶ νὰ καταπείσω τὸν
πατέρα νὰ ἔλθῃ νὰ ἀκούσῃ τὸ κήρυγμα τοῦ
Εὐαγγελίου, καὶ δὲν θέλει νὰ πατήσῃ εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν, ἐλπίζω δὲ ὅτι, ἂν ἀποθάνω, σεῖς θὰ ἔχητε
τὴν καλωσύνην νὰ με ἐνταφιάσητε.

— Βεβαίωτατα, ἀγάπη μου, εἶπον.

— Σκέπτομαι δὲ, ὅτι, ἂν ἀποθάνω, ὁ πατὴρ
θὰ ᾔηται εἰς τὴν κηδεῖαν μου, τότε δὲ σεῖς θὰ κη-
ρυξήτε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτόν. Εἶμαι δὲ πρό-
θυμος νὰ ἀποθάνω δεκάκις, ἀρκεῖ διὰ τούτου ὁ